

เมื่อรู้ว่าจะล้ม ฉันทจึง care

ชื่อหน่วยงาน / สมาชิกทีม : หอผู้ป่วยจามจรี / รัญวรัตม์ สิงห์แก้ว

ชื่อผลงาน / เรื่องเล่า :
เมื่อรู้ว่าจะล้ม ฉันทจึง care

เป้าหมาย : ลดความเสี่ยงด้าน
การบาดเจ็บของผู้ป่วย

ที่มาของปัญหา : การได้รับยาจิตเวชใน
ปริมาณที่มากในผู้ป่วยสูงอายุ และ
ผู้ป่วยที่มีโรคแทรกซ้อนทางกาย

กิจกรรมการแก้ปัญหา / นำไปพัฒนานอก
เหนือจากการรับส่ง - เวร : มอบหมายให้
ดูแลผู้ป่วยอย่างใกล้ชิดและอยู่ในสายตา
ประกบตัวต่อตัวระหว่างที่ผู้ป่วยเดิน การทำ
สัญญาณลักษณะแผ่นรูปภาพติดไว้ปลายเตียง
ผู้ป่วย เมื่อมีการเผยแพร่ข้อมูล การใช้เครื่องมือ
และการกำหนดกระบวนการ ดูแลชัดเจน
มากขึ้น

ผลจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น :
ลดความเสี่ยงระดับรุนแรงลงได้

บทเรียนที่ได้รับ: ผู้ป่วยเกิดการยอมรับ ไว้วางใจและร่วมมือในการรักษา เพราะเชื่อว่าที่นี่
ดูแลให้ปลอดภัยได้

การขยายผลนำไปใช้: เกิดการยอมรับและหอผู้ป่วยอื่นสามารถนำไปปรับใช้

ความสำคัญ : การป้องกันการเกิด
อุบัติเหตุความเสี่ยงโดยกำหนดมาตรการการ
ทำสัญญาณลักษณะ เพื่อเฝ้าระวัง

สรุปเรื่องเล่าโดยย่อ : เมื่อการรับและส่งเวรจบ
สิ้นลง ในทุกๆเช้าเราจะเดินสำรวจตรวจเยี่ยม
การเปลี่ยนแปลงและอาการของผู้ป่วย จะมีการ
pre conference ผู้ป่วยในรายที่ได้รับมอบ
หมายให้วางแผนกำหนดการดูแล เพื่อเฝ้าระวัง
อย่างเข้มงวด หนึ่งในนั้นคือเรื่องของการดูแลผู้
ป่วยที่มีแนวโน้มพลัดตกหกล้ม ไม่ว่าจะเป็นผู้
ป่วยสูงอายุและผู้ป่วยที่ได้รับยาจิตเวช หรือผู้
ป่วยมีภาวะแทรกซ้อนทางกายที่มีแนวโน้ม
หกล้ม เพียงแค่เราเห็นเขามีท่วงท่าการเดินโยก
ซ้ายโยกขวาทำเดินไม่มั่นคง บางครั้งอาจมองว่า
นั่นคือบุคคลที่เขาเดินเป็นปกติอยู่แล้ว เพียงแค่
ก้าวไม่กี่ก้าวผู้ป่วยรายนี้ได้ล้มลง มีเลือดออกที่
ศีรษะ ใครเลยจะรู้ว่าการล้มของเขาในครั้งนั้น
จะเกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในชีวิตของ
ผู้ป่วยรายนี้